

Skrót regulaminu

Liga zadaniowa Wydziału Matematyki, Informatyki i Mechaniki Uniwersytetu Warszawskiego i Redakcji „Deltę”

Zadania nr 46, 47, 48

Klub 44

Czołówka ligi zadaniowej "Klub 44"
po uwzględnieniu ocen rozwiązań
zadań z numeru 7/1982

Jerzy Janowicz	- Bolesławiec	43,22pkt
Zbigniew Bartold	- Gdynia	30,00pkt
Jacek Uryga	- Bytom	29,76pkt
Edward Orzechowski	- Warszawa	26,83pkt
Dariusz Sowizdrzał	- Szczecin	19,27pkt
Paweł Kamiński	- Warszawa	17,73pkt
Mariusz Piszcz	- Duszynki Zd.	17,27pkt

Współczynniki trudności zadań 25, 26, 27 :
3,55   1,85   1,50

Redaguje dr Marcin E. Kuczma

Chochlik drukarski - i niestety nie tylko drukarski - wkraść się do tekstów Klubu 44 w numerach 9,10/1982.

Iloczyn w zadaniu 33 był w zamierzeniu liczbą ośmiocyfrową; sgbienie jednej gwiazdki odebrało zadaniu wdzięk i sens. Dla odmiany, banalne zadanie 32 zostało zamieszczone wskutek bardzo dziwnej omyłki w miejsce interesującego zadania geometrycznego, którego rozwiązanie znaleźli Czytelnicy ze zdumieniem w numerze 1/1983. Ponieważ wydrukowane zadania formalnie sens matematyczny mają, więc ich rozwiązania będą ocenione i włączone do punktacji; szkoda tylko, że zniekształcenia tekstów pozbawiły Czytelników przyjemności z rozwiązywania.

Dalej, w numerze 10/1982 błędnie podaliśmy współczynnik trudności zadania 17 - miało być: 2,80.

Za te pomyłki i niedopatrzona redakcja gorąco przeprasza autora i uczestników konkursu ligowego oraz wszystkich Czytelników.

Każdy może nadsyłać rozwiązania zadań z numeru n w terminie do końca miesiąca $n + 2$. Szkice rozwiązań zamieszczamy w nr $n + 4$. Można nadsyłać rozwiązania trzech, dwóch lub jednego zadania (każde na oddzielnej kartce), można to robić co miesiąc lub z dowolnymi przerwami. Oceniamy zadania w skali od 0 do 1 z dokładnością do 0,1. Ocenę mnożymy przez

$$4 - 3 \cdot \frac{\text{suma ocen za rozwiązanie danego zadania}}{\text{liczba osób, które nadesłały choć jedno rozwiązanie z numeru}}$$

i tyle punktów otrzymuje nadsyłający. Po zgromadzeniu 44 punktów (w dowolnym czasie) zostaje on członkiem Klubu, a nadwyżka punktów jest zaliczana do ponownego udziału. Trzykrotne członkostwo - to tytuł Weterana.

Ligę organizuje Wydział Matematyki, Informatyki i Mechaniki Uniwersytetu Warszawskiego oraz nasza Redakcja.

Szczegółowy regulamin został wydrukowany w nr 9/1981.

Termin nadsyłania rozwiązań: 30.04.1983 r.

46. Ile pierwiastków ma równanie $a^x = \log_a x$?
(a jest ustaloną liczbą dodatnią różną od 1).

47. Dowieść, że każda liczba naturalna ma wielokrotność, której zapis dziesiętny składa się tylko z zer i jedynek.

48. Kostką 6-wymiarową I^6 nazywamy zbiór punktów $(x_1, \dots, x_6)$ przestrzeni 6-wymiarowej R^6 , których współrzędne x_i spełniają nierówności $0 \leq x_i \leq 1, i = 1, \dots, 6$. Spośród wierzchołków kostki I^6 wybrano losowo trzy. Co jest bardziej prawdopodobne: czy to, że utworzą one trójkąt ostrokątny, czy to, że utworzą trójkąt prostokątny?

(Zadanie 46 przysłał nasz Czytelnik, p. Andrzej Zieliński z Warszawy)

Rozwiązanie zadań z numeru 10/1982

34. Załóżmy wbrew tezie, że $s_n(x) = (x-a)^2 v(x)$. Wówczas wielomian $s_n(x+a) = x^2 v(x+a)$ ma współczynniki przy x^0 i x^1 równe zeru. Ale

$$s_n(x+a) = \sum_{k=0}^n \sum_{j=0}^k \frac{1}{k!} \binom{k}{j} a^{k-j} x^j.$$

Grupując składniki według potęg x przekonujemy się, że wyraz wolny równa się $s_n(a)$, zaś współczynnik przy x równa się $s_n(a) - a^n/n!$. Obie te liczby mają być równe zeru, zatem $a = 0$, skąd $s_n(x) = x^2 v(x)$. Sprzeczność, bo $s_n(0) = 1$.

35. Rozwiązanie oprzemy na następujących spostrzeżeniach:

(1) Nie istnieje w zbiorze Z czwórka punktów, z których jeden leży wewnątrz trójkąta utworzonego przez pozostałe trzy. (Gdyby bowiem $A, B, C, D \in Z, D \in \text{int } ABC$, to punkty przecięcia prostych AD, BD, CD z bokami trójkąta ABC należałyby do Z i, kontynuując rozumowanie, otrzymalibyśmy nieskończony ciąg trójkątów o wierzchołkach w Z).

(2) Jeśli na pewnej prostej leżą co najmniej trzy punkty zbioru Z , to po każdej stronie tej prostej leży co najwyżej jeden punkt zbioru Z . (Gdyby po którejś stronie leżały dwa, musiałyby powstać konfiguracja, o jakiej mowa w uwadze (1)).

(3) Jeśli punkty $A, P, B \in Z$ leżą na jednej prostej, P między A i B , i jeśli po każdej stronie tej prostej leży punkt zbioru Z - oznaczmy te punkty przez K i L - to P jest punktem przecięcia prostych AB i KL , przy czym żadna z tych prostych nie zawiera już innych punktów zbioru Z . (W przeciwnym razie mielibyśmy po którejś stronie którejś z tych prostych więcej niż jeden punkt zbioru Z , wbrew uwadze (2)).

(4) W sytuacji opisanej w uwadze (3) punkty A, B, K, L muszą być wierzchołkami równoległoboku, P - jego środkiem symetrii, i punkty te wyczerpują cały zbiór Z . (Łatwy wniosek z (3) i z (2)).

Z poczynionych uwag wynika odpowiedź: Albo Z jest zbiorem n punktów, z których $n-1$ leży na jednej prostej (pozostały leży poza tą prostą), albo Z składa się z 5 punktów - wierzchołków równoległoboku i jego środka.

36. Zgodnie z założeniem,

$$N = \sum_{k=0}^{999} k \cdot 1000^{nk}, \quad \text{gdzie } (n_0, n_1, \dots, n_{999})$$

jest pewną permutacją układu liczb $(0, 1, \dots, 999)$. Ponieważ $1000 \equiv 1 \pmod{999}$, więc

$$N \equiv \sum_{k=0}^{999} k = 999 \cdot 500 \equiv 0 \pmod{999},$$

co oznacza, że N dzieli się przez 999, a tym bardziej przez 37 (jako że $999 = 27 \cdot 37$).

